

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

2.

עין משפט
נר מצוה

עט א מײַ פֿיח׳ מהל׳
 איזשט הלכה י
 טוש״ע האָ״ע סימן סח
 סעף ט:
פ ב ג ד ה ו מײַ פֿט״ו
 מהלכות אסורי ביאה
 הלכה יא ופי״ח הלכה יג יד
 סמג לאזין קבל טור שו״ע
 שם ס׳ ו סעף ז׳
פא ו מײַ פֿר״ב שם הל׳
 ג סמג לאזין רכו
 טוש״ע שם סימן כב סעף
 ז׳:

תוספות ר"ד (המשך)

רבינו דאמריי בין החייר בה
לא הכיר בה וכתובתה
מנה וכנסה בחזקת בחולה
ותמצאת בעולה אין לה
אשר בשלמה ר"ד אמר
כר"י דאק' מוקי' לה כרבינו
ר"י: וכן אמר לו ליום: כנס
וקדתי ח"י כבא במוטו'
בא' לפרותה דמנוחה
מבטת מפרסטי'מא' נאסתי'
וכ' והוא אומר לא כי יהיה
מקחי' מוקח עתה ומוקח
עתה לגמרי משמע אף
לא כלום אלא ר"י מ"ס
לא אמר כר"א קסבר כנסה
בחזקת בחולה ותמצאת
בעולה יש לה כתובתה
הכלה אמר מנה מאי איכא
בין שנתה לשתניה? והלכת
לר"ד דקיימי רבא ורב
אש' כותיה? דכנסה בחזקת
בחולה ותמצאת בעולה
יש לה כלום כדתיבנו?
לעיל ובמוכות ע' נמי
הלא כתבנו דאמריי מנה
אזכר: ור"א מדרבנא ע"ס
מחל'ו וכן אמר ר"ד אש'
מ"ס טבר' של ר"א אש'
פלוני וכן הוא ר"ג אש'
אומרים נאמנא ר"י אומר
לא פיהה אנו חיי' אלא
ה"ז חזקה בעולה נתני'
ולמועד ע' שתיבא ר"א
לדבריה היתה מעוברת
מ"ס טבר' של עורב ה'
אש' פלוני וכן הוא
ר"א אומרים נאמנא
ר"י אומר לא פיהה אנו
חיי' אלא ה"ז חזקה
מעוברת מנתן ומועד ע'
שתיבא ר"א לדבריה:
וכן הוא ר"י מיתחל ו' אש'
ה"ז כמס שאינה נאמנא
לחזקה העובר בחזקת
בחן אלא בחזקת כנס
שאם הוא בת תשע
לכתורה: אמר מדרבנא
אמר נסתר ואצ"פ
שלא ראוה שפועלה
פסולה לכתורה ר"י
דקלמק' שפועלה
ביחוס ר"א אמר נבעלה
בשלמה לדבריה חיי'
וקדתי בעולה אלא ר"א
מאי מדרבנא ליטענא מעלי'
כדתיבא חזק' ומתחיה ע'
וגו' פ"י אש' שמיש
בלשון איכילה בשלמה
אזכור וכן בשמאי וכן

רַב אִמִּי אָמַר נִבְעָהּ, אֲזַל נִסְתַּר מִדֵּי ר' יְהוֹשֻעַ לְנִאֲמַנְתָּ לְמוֹר לְכַשֵּׁר נִנְעֻלְתִּי בְּמִגְו דְּרֵי צִיּוֹן אֲמַרְהָ לֹא נִנְעֻלְתִּי וְחִי'ת וְהָא רַבִּי יְהוֹשֻעַ לִית לִיה מְגו גְּבִי מִשְׁאֲרָסְתִּי נִנְאֲסְתִּי וְיֵשׁ לְמוֹר דִּהֶסֶם לֹא הוּי מְגו גְּמוֹר דִּהָא אִפְלִיז אֲמַרְהָ מוֹכֵת עַן אֵינִי וְלֹא נִאֲמַנְתָּ לְרַבִּי יְהוֹשֻעַ כְּדִתָּן בְּצִמְמִנִּי וְיֵשׁ קָרִי לִיה מְגו אֲלֵא לְפִי שְׁהִיא *טוֹעָה מַעֲוָה צִיּוֹמֵר:

חֲדָא לְחֻבְשִׁיר בְּה וְחֲדָא לְחֻבְשִׁיר בְּבִתָּהּ, וְלִירֵי מְרִיּוּחָ וְחֲדָא לְהוֹדִיעַ כְּחוֹ דְּרַבִּי גְּמִלְאֵל וְחֲדָא לְהוֹדִיעַ כְּחוֹ דְּרַבִּי שְׁהִיא:

לְרִבְרִי הַמְּבַשֵּׁיר בְּה פּוֹסֵל בְּבִתָּהּ, וּמַעֲוָרָתָ דִּנְקֻט מִשּׁוֹס

אהלכתא דקיימא לן
דיני ובהא אמר רב
הלכה כרבן גמליאל
ש"מ: **מתני'** ^גהיא
והוא אומר לא כי
רבן גמליאל ורבי

לישנא מעליא: ואין אוסרין
היחוד דאמא דא ברבי יהושע. ממה
לרשב"א דלועזי (נמי) דאמר נסמרה
איירי כגון דמודה היא שנבעלה דאי
אמרה לא נבעלתא אס כן הוא ספק
ספיקא דמכשירי דבי יהושע כדאמר
לקמן ההם ספק ספיקא ויש לומר
דלעולם איירי דקאמרה לא נבעלה
וחשיב ליה חדא ספיקא משום דלין
אפוטרופוס לעריות אכל קשה דבבב'
משמע דרש פרק שני (לקמן 10.) דאיירי
נבעלת דקאמר הניחא לועזי דאמר
מאי מדברת מסמיה דמגו דאי צעק
אמרה לא נבעלתא מהימנא כו' לכן
נראה דפרין לועזי דבספיקא אכל
אסרין לה והא יחוד דאשת איש
דספיקא חדא היא ואין אוסרים על
היחוד וק"ל דלכאורה נראה דיחוד
איחוד פריין מדפריין לועזי ולא לרב
אס: **מעלה** עשו ביוחסין. תימה
דמשמע דלין אוסרין על היחוד איירי
באשת איש ולא בפנויה ובסוף קדושין
(דף פא.) ויש מוקין מלקטין על היחוד
דוקא בפנויה אכל באשת איש לא
דאמה מוטיא לעז על צניע ואפי' לומר
זוטרא דמלקטין ומכריז באשת איש
מודה דפנויה נמי איירי ואור"ת
דאף על גב דמלקטין על היחוד איירי
בפנויה אין אוסרין על היחוד לא איירי
אלא באשת איש ווא"ת והא אמרינן
בפ' בתרא דנדרים (דף פא.) גבי האמר
נואף דעיל לנכדי מניה איחמא אשתא
ליה נואף לא תיכול מניה דטעמיניה
חויא אמר רבא איחמא שריא אס
איחא דעבד איסורא ניחא ליה דלימות
משמע דאי לא האי טעמא היתה
נאסרת על ידי יחוד ויש לומר דנואף
שאני וה"ר יוסף דשליטן פירן דלין
אוסרים על היחוד איירי בפנויה כמו
מלקטין על היחוד ולא איירי לכהונה
אלא אין אוסרין אותה לבטל
כשתתייחד עם אצוי לרבי יהודה
דאסר באנוסת אצוי (יבמות 15.) :

השצתנו

ה' לִי הִדְרָא לְהַכְשִׁיר בִּהּ וְהִדְרָא לְהַכְשִׁיר בְּבֵתָהּ ^(ט) הַנִּהְיָא
 יִשְׂרָיִל בִּהּ מַכְשִׁיר בְּבֵתָהּ אֲלֵא לִמ"ד לְדַבְרֵי הַמַּכְשִׁיר בִּהּ
 לְמִימָר רַב אֲסִי סָבַר כֻּמ"ד לְדַבְרֵי הַמַּכְשִׁיר בִּהּ מַכְשִׁיר
 בְּיֵי לְזַעֲרִי דְאִמְר מֵאֵי מְדַבֵּרַת נִסְתֵּרָה וְא"ר יְהוֹשֻעַ לֹא
 לָקֵן עַל הַיְחוד וְאִין אוֹסְרִין עַל הַיְחוד לִימָא דְלֹא כִר"י
 עֲלֵה עָשׂוּ בְיוֹחֲסִין מִיְתִיבֵי רְאוּה שְׁנַכְנִסָה עִם אֶחָד לְסֵתֵר
 או

הזמנה

לא: הניחא למ"ד כו'. לקמן בשמעתין [ע"ז]: מאי איכא למימר.
על היחוד. מכת מרדות: ואין אוסרין. אשה על בעלה בשביל
ה צנענות: ציוחסין. צהונה: לספר. משמע יחוד בעלמא:
לחורבה

דא"כ. דרז נחמן לא מיתוקם כרזן גמליאל אלא כרזי יהושע קשיא
הלכתא אהלכתא: **בתני' דרוסא איש את.** קודם שארסמין:
גב' טענתייהו במאי. מה היא תובעתו ומה הוא רוצה ליתן:
במאתים ומנה. היא אומרת מוכת עץ אני ויש לי מאתים ואע"פ שלא
הכרת בי והוא אומר דרוסת איש את
וואין לך אלא מנה וקסבר כנסה בחזקת
ביתולה ונמנאלת בעולה יש לה כתובה
מנה: **במנה ולא כלום.** היא תובעת
מנה והוא אומר אין לך כלום: **סבר**
מנא דמתני' דלילו רבי יוחנן לא
שצדיק רבנן ועבד כר"מ: קסבר. ר'
יוחנן כנסה בחזקת ביתולה ונמנאלת
בעולה יש לה מנה הלכך על כרחך
מוכת עץ דמתני' ר"מ היא דלמר
מאתים והוא אומר דרוסת איש את
ויש לך מנה דאי רבנן היא לא תבעה
אאלא מנה והוא אומר דרוסת איש את
ויש לך מנה מאי איכא דין טענתא
יהודה וצווינא דרבי: **שאלא הכי**

דאמיר בין הכיר בה ורבי אלעזר אומר במכרנו דאמרי בין הכיר מנה בשלמא ר' אלעזר דקא מוקי לה כרבנן; אמר כר' אלעזר קסבא ונמצאת בעולה יש"ה הוא קאמר מנה והיא בין טענה ידידה למען אלעזר היינו דקתני תתבר חמא וחדא לאפוקי א"ר ששת אלא לר' יוחנן להודיעך כחו דרבנן ג' כחו דרבי יהושע קמחי יהושע דאף על גב דמדינא בתייתא גמליאל דאע"ג דליכא מתני' ראוה מדבר מה טיבו של איש זה רבן גמליאל ורבי אליהו יהושע אומר לא מפיי בחזקת בעולה לנתת ראייה לדבריה והיתא מה טיבו של עובר זה רבן גמליאל ורבי אליהו יהושע אומר לא מפיי בחזקת מעוברת לנתת

ראיה לדבריה: **גמ'**
אמר נסתרה רב אסי
לזעירי היינו דקתני כ
מאי מדברת **ל** לישנא
ומחתה פיה ואמרה
לזעירי היינו דקתני ר
אלא לרב אסי תרתי ל
לבאן ואמר לדברי הה
פוסל בבתה מאי איכנ
בבתה א"ל רב פפל ל
מדימנא האמר רב **י**
אפי' תימא ר' יהושע **ס**

נקבזה משגה לכהונה לר"ג דאי אשמועינן בדידה הוה אמינא איני ואל תפסילנה מספק אבל עובר דלא הוה ליה חזקה דכשרות איני תרתי להכשיר זה למה לי כיון דמדברת בראוה שנעלה: **מלני יחוד** בעלמא: **לימא דלא כרבי יהושע**. דמשום יחוד מחזיק כחובתה מאתים וכנסה בחזקת בחולה ותמצאת בעולה כחובתה מנה הלכך ע"כ מוכח שמתים והוא אמר דרוסת איש את ואין לך אלא מנה דאי רבנן היא לא טענה טענה דידה לטענה דידה במנה טענה לו ומנה מורה לה ופי' [המורה] סבר לה דאילו ר' יוחנן לא שביק רבנן ועבדי כר"מ ור"א סבר במנה ולא כלום סבר לה

מסורת הש"ס

- (א) קדושים עו: ב"מ ק"א.
(ב) וְלַעֲבָדֶיךָ (ד) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(ג) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(ד) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(ה) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(ו) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(ז) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(ח) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(ט) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(י) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(יא) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(יב) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(יג) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(יד) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(טו) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(טז) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(יז) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(יח) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(יט) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(כ) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(כא) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(כב) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(כג) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(כד) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(כה) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(כו) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(כז) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(כח) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(כט) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.
(ל) (קדושים עו: ב"מ ק"א) וְלַעֲבָדֶיךָ.

תורה אור השלם

1. כִּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מִנְּאֻפֹּת
אֹכֵלָה וּמַחְתָּה פִּיהָ
וְאָמְרָה לֹא פָעַלְתִּי אֵין:
מִשְׁלִי ל כ

גליון הש"ס

מתנני' לנתין ולממור עי'
גיטין פט ע"א תוס' ד"ה
בעולה וצמהרש"א שם:
תוס' ד"ה רב אמי ובר'
מענה מעולה ביותר. וז"ל
הרשב"א קדושין דף ג ע"א
ד"ה הא:

מוסף רש"י

היא אורמרת מוכבת עץ
אני. הנוטל את האשכול
בחזקת חבליים ולא משה
לה נחלים, היא אורמרת
מוכבת עץ אני כ' (ע"ד)
(א') שנתקטע על עץ באומו
מקוט (ע"ד א') עץ באומו
הכיר בה. שנתקטע וכמז
לה כמותה היה יודע שש
מוכבת עץ (ע"ד א')
איש מצינו ובהן הוא.
כלומר מצינו הוא (קדושין
(ד.) לישבנו מעליה.
שמהו ודבר נקי הדעת
לספר בלשון נקיה (פסחים
(ג.) מלקול על ידי החור.
מדות, ואין אוסרין.
אשר איש על עננה מחמת
יחוד (קדושין א').

תוספות רי"ד

[illegible]

ולא תפסלנה מוספק אבל בתה לית לה חזקה דכשרות וחלתא כר' יוחנן דדואו רביה דר"א שאני חולקה בתלמיד במקום הרב ותו דאקני אבאש שאל דנתן בעשרה יוחסין אבא שאלו היה קורא לשותף בדיקין וואמרי' בגמ' מאי בדיקין אמרו לא אמרה לך בעשרה נבעלתי ואמנתו ואע"ג דאבא רוב פסולים אעלה ואירי היל' כדאבי שאל: א"ל ר"ל לאבי לעזריה דאמר סתרה ואירי דלא הימנא דא דאמר רב מלוקן על